

Abba Hillel Silver Collection Digitization Project

Featuring collections from the Western Reserve Historical Society and
The Jacob Rader Marcus Center of the American Jewish Archives

MS-4787: Abba Hillel Silver Papers, 1902-1989.

Series I: General Correspondence, 1914-1969, undated.

Sub-series A: Alphabetical, 1914-1965, undated.

Reel
33

Box
12

Folder
814

Israel, General Zionists, 1951-1952.

ב. אירס כ"ה כסלו תשי"ב
24.12.1951 .

לכבוד
ד"ר אבא הלל סילבר
נ. יורק

ד"ר סילבר היקר:

בודאי יתפלא כבודו בקבלו את מכתבי זה
הראשון, אף שבמשך שנותנו יחדיו בירושלים בימי הקונגרס
הציוני העולמי הכ"ג והועידה של הקונפדרציה העולמית של
הציונים הכלליים לא באתי בקשרים חשובים עם כבודו. חפץ
אנכי שיכין לרוחי ויחליט אם היו לי נימוקים או לאו לזה.

הבני היושב ראש של הפדרציה הציונית בארגון
טינה (הסתדרות הציונים הכלליים) משנת 1949 והשתתפתי בוועי-
דה ובקונגרס בנציבות הנועתנו יחד עם סגן היו"ר ד"ר
ישראל יגובסקי. במשך כל הזמן התאמצתי להשאר במרחק-שנה
בענין הסכסוך המכאיב השורר בהנועתנו בישראל מפני שבועד
המרכזי שלנו ישבו וישבים כעת מצדדי סקטור זה וזה. עלתה
בידי, אחרי קרבנות מרובים ובעזרת ושיתוף פעולה של חברים
אחרים לשמור על הקו הזה של "ניטראליות", הקו היחיד שיכול
להבטיח את האחדות בשורותינו ולהגשים פעולות לפי חכמת
מינימאלית משותפת לטובת עניני המפלגה. במשך שנותי בישראל
אל בהיותי נוכח בליונים של ועידתנו ובשמשי-במדה ידועה-
בתור גורם לניטראליות במלחמה הנוראה שהתלקחה הייתי חדור
רצון אחד וזהו לשמור על שיווי המשקל של הסתדרותנו בארגון-
טינה אשר אילו הייתה נוטה לכף אחת או שניה של המאזניים
היתה גורמת למצב של התפוררות שבה כרוכה סכנה גמורה לק-
יום החנועה.

למרות התנהגותי--התנהגות המשלחת הארגונית-
נית בסכסוך--הנני ממשיך להאמין, וכמוני רוח החברים של
הפדרציה הציונית בארגונית, שאי אפשר לשנות את העמדה וש-
בגולה עלינו לעשות את כל המאמצים למנוע דפיניציות.

לכבודו ידוע בודאי שבארגונית מתקיימת קבו-
צה של חברים שפרשו מהפדרציה הציונית בחודש מאי 1950 מפ-
ני ההחלטות של ועידה ארצית שביקרה בחריפות את התנהגות
חברים אחדים ממנהיגי הקבוצה בקשר עם שתי מגביות של קרן
מפעלים קונסטרקטיביים, החברים ההם יסדו אורגניזציה בשם
"הסתדרות הציונים הכלליים בארגונית", שהסתפחה למפלגה

Presidente

הציונים הכלליים בישראל והרימה דגל של "כלליות", עד אשר הכניסה איוו רוח של ערכוביא בדעת הקהל שהאמין באמת בהצטרותה. מניח אנכי שבמרוצת הזמן הדפיניציה הזאת שבמקורה היתה מפני טעמים ספוקלטיביים בלבד, נתהוותה להכניית של פעולה ומלחמה ברורה בהחלט לטובת אחת הסנדרציות האירואולגיות שתנועתנו מפולגת בהן.

העובדות שהיתה לי ההזדמנות לראות בישראל בקונגרס ומחוצה לו והשתכנעתי הישרה שרק מפלגתנו הציונים הכלליים היא המסוגלת לפי התנאים ההיסטוריים והריאליים, להתחזק דרך חלש לציונות המאורגנת ולהשפיע על גורל המדינה בעצמה, הניעו אותי לעבור מעל עניינים קודמים ובהשאיר לחוות דעת ועידתנו העומד להתקיים בעוד חודשים אחדים **אגדות מצב החברים** ההם שבנוגע להם נעשית **התקרה ודרישה** המכמנו לצורך באיחוד וכעת מתנהל משא ומתן בין ועדה מטעם הפדרציה וועדה של הסתדרות הציונים הכלליים בארגנטינה המכוון למצוא "מודוס" שיוביל לאיחוד המפלגות שיעורגים אליו. סובר אנכי בכל האופטימיות שבעוד איזה ימים יבואו לידי הבנה קונקרטית ושהכל יסתים לטובת הציונות הכללית בארגנטינה, וגם לטובת הציונות בכלל בארץ זו.

בעת גשאלת השאלה: ומה יהיה אחר כך? בשביל מה האיחוד העולה בקרבנות ממש?

אם כשאני לעצמי הייתי מיואש ממהלך ההסתדרות הציונית העולמית לפני נסעי לקונגרס בירושלים למותר הוא להגיד שהדעה הזאת נחאשרה כפל-כפלים אחרי כן. ב'חוד כשאחרי שובי נסיתי לומר את האמת אשר ראו עיניי וההגנה של האינטרסים שנחתו וה"פסיכוז" המושרש שמי שמדבר רע או מבקר את המעשים 'העובדים' את הסאה מצד הכיורוקרטיה או מי שאיננו מסכים בכל מאה האחוזים' לנקודות ההשקפה של כח פוליטי ידוע הריהו אויב המדינה — התקוממו בחרון והיו גם יהודים שתמימים שסברו ששבתי מישראל אנטי-ציוני, ושאינן לתת לי רשות הדיבור מעל במה ציונית....

הלכנו לקונגרס בתקווה למצוא שם את הכחות המחודשים ואת האוריינטציות הברורות; אולם, לאסוננו מצאנו לפנינו קונגרס ממועם-הדמות לגבי אלה שקדמו לו שבו הפראזולוגיה הרגילה עשתה רושם בעומד תחת השפעת רמזים סודיים, ורק כמו-מנטים מעטים מאד שררה בו אותה ההתרוממות שהבמה הבולאית היתה משרה לפניו.

הבעתי פעמים רבות את דעתי בעתונות ואשוב לומר גם בספר ע"ד רשמי מישראל, שיופיע בקרוב, שאפשר לספור באצבעות

של יד אחת את המומנטים החשובים של הקונגרס; אחד מהם, אני
אומר זאת בלי שום כוונה של חניפה, היה שזה שכבודו לדבר
מעל במת הקונגרס בנתנו תשובה לישראלים בויכוח המפורסם
עם האמריקאים.

הקונגרס כבר עבר, כבר חולקו התיקים של האבסקו-
טיבה הציונית ואינני יודע בהיותי במה נמסרו לחברינו ואם
יגיעו למלא את התפקידים.

כלום לא זו ממקומו בתוך הציונות המאורגנת. הנ-
נו נמצאים כעת במצב הקודם או יותר גרוע. המחלקה האמריק-
אית של הסוכנות היהודית הזמינה לוועידה לדון על שאלת
דרישת תשלומי נזקים מאת הגרמנים ובמקום להזמין את הגוף
המייצג את כל הכחות הציוניים בארגונינו, נזכר ב"דא"א" סניף
הקונגרס העולמי ששלח שני נציגים המתחילים בדברי סתירה
האחד לשני בבנקט - הפרידה לכבודם ושכשוכם מדברים כאילו
היו משתתפים כל אחד בועידה אחרת בנ. יורק. זהו העלבון ה-
ראשון שהנהלה החדשה של הסוכנות גורם לציונות שבענין זה
היא המועצה הציונית העליונה בארגונינו, שבראשה עומד אנכי.
בירושלים דברו על ריבוי היוצא מן הכלל של "שליחים" שמונים
הרבה תריסרים וכאשר אך באתי לב. אירס נפגשתי בקריאה של
אחד מהם - הידוע באי-פעילותו בשליחות אחרות - המודיע על
שובו שנית בקרוב לאבנסורה הקודמת שלו. בישראל החרעמנו על
הזנחתה הרבה מצד הסוכנות והממשלה בדבר עליה של השכבה הבי-
נונית ופה כבר יש לנו שליח ממדרגה חמישית שבא לאמריקה
לענין את הבורגנים הפעוטים שלנו בהשקעות בישראל. כמוכן
אין מסתשבים אהו ברצינות.

מעט שובנו מישראל אין לנו אף מגע קל עם האינסטנ-
ציות הציוניות בירושלים המכירות לעבור בשתיקה על כל דרי-
שותינו בדבר אינפורמציה. הנני מתכוין בזה לקשרים בין
הנציגות היותר עליונה כאן של הציונות והאבסורדיסטים של
האורגניזציה בישראל.

בכלל שורר רוח של דמורליזציה עמוקה בתוך הציונות
ואותות החיים היחידים באים לידי ביטוי על ידי המגבית
הממשיכה לאסוף כספים, אף דבלי קרבנות גדולים מצד התורמים.

חושב אנכי שגם ביתר ארצות הגולה אינה שונה הפנור-
מה כיחוד בארצות אמריקה הלטינית שבהן יש כח פוטנציאלי
בעד ישראל בלתי-מנוצל ושיש אפשרות להשתמש בו.

בנוכחות עובדות וסימפטומים אלה יש צורך לשאול: מה
צריכים לעשות הציונים הכלליים? לדאבוננו אין אנו מקבלים

מאת הקונפדרציה שום הוראה על דבר התחלת איזו מפעל של גיוס ההמונים האוהדים לתפקיד מסוי. אינני סובר שהאיגוד צ"ה הזאת תגמר על ידי שליחת שליח אחד או אפילו תריסר שליחים אף אם ישהו בתוכנו שנים רבות. השליח סוף כל סוף, לא יעשה יותר ממילוי ההוראות של המרכז שימנה אותו, אבל ההסתדרויות חוסיפנה להיות ריקות ממטרות קונקרטיות וקונסטרוקטיביות ותנועתנו תמשיך להיות ריקה מתוכן ממשי, למרות כל תפצנול להעניק לה תכנית אורגנית.

ועידתנו בירושלים סבלה מפני מעמים שונים בשלון, ולא שבנו לבתינו ביותר רכוש אידיאולוגי ופוליטי מאשר לקחנו אתנו, אף שכבר שוררת הדעה הכללית שהציונות הכללית צריכה להיות בעלת תכנית וחדורה רוח חדש של פעולה אמיתית.

במשך בקורנו הקצר בישראל באנו לידי מסקנה שאנו מחוים עוד היום הכח הכריז היחיד בין כל הכחות השונים של הציונות והיחיד המעמיד את המדינה מעל לב ענינים נוגעים ומקרים. אולם אין להתוודע בדבעי ובכיוון קונסטרוקטיבי יש לי הרושם שתנועתנו אינה עומדת לפני הכעיה של "פרוגריסיביזם" ולא של "כלליזם" בנוציה השונים; שהכעיה היא עמוקה הרבה יותר ונובעת לקיום הציונות בתור כלי לקיבוץ גלויות. אין לי מושג נכון על דבר הסיכויים בצבורכם הגדול אבל פה באמריקה הדרומית ואינני מועה בזה חסר לנו כח דוחף חדש בכדי שההמונים היהודיים יותו בכיוון דפני נייטיבי ובכדי שלאט לאט לא יציף אותנו ים של אי-התענינות ופרוצס המתחיל כבר, ההתבוללות.

סובר אנכי שמונהיגינו בכל רחבי הגולה צריכים להיות מודאגים מאותם השאלות והקושיים המקומיים ומהרפיון שרואים במדינה. מפני זה אני פונה לכבודו באופן פרטי בהחלט

לבקש חשובה לשאלות החמורות הדורשות חשובה ושאין מי שיתן פתרון להן. מפתח אנכי לגורל התנועה ה"כללית" באותה המידה שאני מאמין ומקנה שתנועה זו בתור המכשיר היותר יעיל מסובלת לקיבוץ גלויות ולהציל את המדינה הצעירה והכלתה מבוטסת מדינת ישראל מקושייה. אולם חסר לנו דעה ברורה וכיוון מסוים בשעה זו של ערכוביא של חחו ובהו, ושל חומות ריות מחניקה בכל אשר אנו סוקרים.

כך הוא המצב כמו שאני רואה אותו וזוהי המסגרת של הפנורמה שבה אנו נמצאים, יש חוסר כיד האמן שיציר את התמונה בשלימותה, שעדיין אין לו רוח חיים.

כבודו יסלח לי על מכתבי זה הארוך ומחכה אנכי

Federación Sionista Argentina

Presidente

(5)

שפעולותיו הציבוריות והפרטיות המרובות הרשינה לו לעשות איזו הפסקה לענות לי עד כמה שיהא ברצונו.

בטוח אנכי שחלופי קורספונדנציה יוכלו להביא יותר תועלת בשביל הענין המשותף המקשר אותנו מאשר אפשר להשיג בוועידה מפלגתית פומבית שבה מספיק הזמן להרהר בדברים מלבד לעיבוד תכנית ולקצוב עבודה יעילה ופוריה.

הננו מביע לו את תודתי למפרע והנני מחכה בענין רב את תשובתו שאעריך כהוגן.

יואיל נא לחשוב אותי כחבר נאמן ומעריך הנכון לא לחוס על כל התאמצות כמו שאני עושה זה רובע של מאה שנה להלחם בשביל האידאליים של הציונות ההרצלאית ולבדור לי בעצמי ולציבור היהודי במדינה זו את תפקידיה.

בידידות ציונית ובברכת המדינה, הנני חותם

מ (פ) מ (פ)
ד"ר מרדכי גולדשטיין

WRHS

Dr. Mateo Goldstein

Lavalle 2574

Buenos Aires, Argentina.-

January 30, 1952

Dr. Mateo Goldstein
Lavallo 2574
Buenos Aires, Argentina

Personal

My dear Dr. Mateo:

Please pardon the long delay in answering your kind letter. I have been traveling about a great deal, and my correspondence has unfortunately lagged.

I read with much interest your letter. I share with you many of your reactions to the present situation in Zionism, and more especially in General Zionism, and I am afraid that things will get worse and not better. The dominant party now in control of the government in Israel is determined to weaken organizations of General Zionists all over the world because they are allied directly or indirectly with the General Zionist party in Israel which constitutes the one serious threat to its hegemony. The leaders of that party have, as you know, systematically endeavored to undermine the leaders of the General Zionists by attacking them on all occasions, the most recent being the Ben-Gurion outburst about the bankruptcy of the American Zionist leadership, while at the same time building up the prestige of non-Zionists in all things which have to do with Israel. They centered their attack upon the General Zionists of America because these represent the largest and the most influential group, but it applies equally to General Zionists everywhere.

The rift created among the General Zionists in Israel played directly into their hands. It weakened the General Zionists in Israel and disrupted General Zionist organizations in all parts of the world, bringing unparalleled confusion and controversy into their ranks.

I foresaw all this and warned against it. I was in Israel at the time that the split took place and tried hard to avert it, but without success. Ever since that time and up to the Congress, I endeavored to persuade the two groups in Israel to get together. I urged upon General Zionist organizations throughout the world to bring pressure to bear upon the two groups in Israel to reunite. In this, too, I and like-minded friends were unsuccessful. The debacle which took place at the World Zionist Congress was, of course, inevitable. The outcome was sealed by the fiasco which took place in the pre-Congress meeting of the Confederation of General Zionists. At this conference the General Zionists, instead of devoting themselves to the one and only crucial problem - namely, how to reunite the two parties in Israel so as to bring about fundamental unity and harmony in the ranks of General Zionists the world over - created scandalous scenes over the problem of how to exclude the Israeli General Zionists from attending the sessions of the conference or how to reduce their representation in view of the fact that they did not participate in the Congress elections - elections which the Congress Court conceded to have been outrageously fraudulent although the Court did not have the courage to draw the consequences and to declare these elections illegal.

Dr. Mateo Goldstein

-2-

January 30, 1952

You describe correctly the deterioration which has taken place in Zionism since the Congress. It is very marked in the ranks of the Zionist Organization here. I know of no remedy other than that which I have been advocating for the last three years. I am not at all optimistic that the remedy will be adopted. I feel that there is very little that I personally can do about it. Had the General Zionist delegations to the Confederation meeting in Jerusalem not been so obsessed with the notion of "neutrality" and the fetish of saving the Confederation, but had concentrated on the one focal issue - that of forcing reunification of the two General Zionist parties in Israel - something might have been accomplished. The thesis that the General Zionists of the Diaspora must not be identified with the basic outlook and economic program of the General Zionists in Israel is insincere in view of the fact that the patched-up Confederation of General Zionists is now supporting the party institutions and activities of two General Zionist parties in Israel which, of course, is doubly illogical. Furthermore, it leaves the field in the Diaspora entirely to the Mizrachi, the Poale Zion, the Hashomer Hatzair, etc. - parties which are not squeamish about such identification and have no intention to liquidate.

As you know, I have championed a strong World Zionist Organization as well as a strong General Zionist Movement everywhere. I am afraid, however, that both will suffer serious and rapid decline because the present government of Israel, in spite of going through certain motions about a Charter, etc. to satisfy Congress resolutions, really wants neither.

With kindest regards, I remain

Most cordially yours,

ABBA HILLEL SILVER

AHS:er